

26.10.2015

«Δεν με νοιάζει πού θα πάω. Κάπου που να ζήσω την υπόλοιπη ζωή μου σαν άνθρωπος»

Η σημερινή ιστορία αφορά έναν πατέρα από τη Μοσούλη του Ιράκ, τον 35χρονο Ryad που έφτασε στη Λέσβο με τα 2 του παιδιά: τον Hamad, 9 ετών και την Rafh, 5 ετών.

Έχουν φτάσει, 4 το πρωί στη Μυτιλήνη, και είναι ταλαιπωρημένοι. Παρόλα αυτά, όρθιος, με την μικρή στην αγκαλιά μας μιλά ακούραστα: «Στη Μοσούλη δούλευα σαν ψυκτικός κι η γυναίκα μου σαν βοηθός αναισθησιολόγου σε νοσοκομείο. Τελικά μια μέρα φύγαμε κρυφά. Στη Μοσούλη απαγορευόταν στους άντρες να ξυριστούμε. Αν έβγαινα έξω ξυρισμένος, οι Ταλιμπάν θα με χτυπούσαν με μαστίγιο. Απαγορεύεται στις γυναίκες να βγουν χωρίς μπούρκα, χωρίς γάντια.»

Συνεχίζει: «Δεν έφυγα για τη Βαγδάτη γιατί οι άνθρωποι από τη Μοσούλη απαγορεύεται να πάμε στη Βαγδάτη. Αν πηγαίναμε εκεί θα μας σκότωνε το ISIS.»

«Αλλά, τώρα...»μας κοιτάει και ξεφυσάει. «Ξαλαφρώσα. Έφυγα.» Και τα μάτια του γελάνε. Κι ας χωράνε πλέον όλα τους τα υπάρχοντα στη μικρή τσαντούλα που κρατά.

«Το ταξίδι μας ξεκίνησε μέσα σε μια κλούβα για 7 ώρες από το Ιράκ. Στα σύνορα με τη Συρία περπατήσαμε 2 ώρες για να συνεχίσουμε το ταξίδι. Μετά μπήκαμε σε άλλο αυτοκίνητο για να συνεχίσουμε. Πέρασαν αμέτρητες ώρες περνώντας από Dir Alzour, Al Raka, Aleppo, Edleb, Αντιόχεια και τελικά τη Σμύρνη. Από τη Σμύρνη μπήκαμε σε βάρκα. Χάλασε όμως στη μέση της θάλασσας και μας βοήθησε το ελληνικό λιμενικό. Αντί για 1 ώρα κάναμε 2,5».

«Δεν με νοιάζει σε ποια χώρα θα πάω. Κάπου που να μπορώ να προστατέψω τα παιδιά μου και να ζήσω την υπόλοιπη ζωή μου σαν άνθρωπος.»

Κάνε τώρα μια δωρεά και στήριξε ανθρώπους όπως ο Ryad, ο Hamad και η Rafh που χρειάζονται άμεσα την βοήθεια όλων μας.

Photo Credits:George Makkas/Panos Pictures/ActionAid